

РЕШЕНИЕ

№ 1194

гр. София, 21.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **515** по описа за **2017** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с П.. 4к, ал. 6 от Преходните и заключителни разпоредби /ПЗР/ на Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/:

Образувано е по касационна жалба на Ц. Е. Ш. и С. Г. И., срещу решение от 02.11.2016 г. по гр. д. № 21745/2014 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отхвърлена жалбата им срещу заповед № РД-15-025/17.02.2014 г. на Областен управител на Област С., с което на осн. П.. 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ, във вр. чл. 28б, ал. 8 от ППЗСПЗЗ е одобрен план на новообразуваните имоти за обекти в землището на [населено място], район „Нови Искър“, Столична община, в частта ѝ относно имот № 5956.89. Твърди се, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно. В съдебно заседание не се явяват и не се представляват.

Ответникът по касационната жалба – Областен управител на Област С., представляван от юрк. П., взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218

АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 02.11.2016 г. по гр. д. № 21745/2014 г., СРС е отхвърлил жалбата на Ц. Е. Ш. и С. Г. И. срещу заповед № РД-15-025/17.02.2014 г. на Областен управител на Област С., с което на осн. П. 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ, във вр. чл. 28б, ал. 8 от ППЗСПЗЗ е одобрен план на новообразуваните имоти за обекти в землището на [населено място], район „Нови Искър“, Столична община, в частта й относно имот № 5956.89, находящ се в местността „К.“, [населено място], район „Нови Искър“.

За да постанови оспореното решение, СРС е посочил, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в границите на предоставените му правомощия, не са налице съществени процесуални нарушения в производството по издаването ѝ, както и при спазване на изискуемата форма и в съответствие с материалноправните норми.

Съобразно чл. 218, ал. 2 от АПК, касационната инстанция следи служебно за допустимостта, валидността и съответствие на съдебното решение с нормите на приложимото материално право и без да има въведени твърдения в тази насока в подадената жалба.

Настоящата касационна инстанция счита, че при разглеждане на делото, СРС е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила и е извършил неправилен анализ на писмените доказателства, събрани и приети в процеса, довели до това, че не са били конституирани и взели участие в процеса, като заинтересовани страни, всички наследници на Г. И. С.. Видно от представеното с жалбата пред СРС Удостоверение за наследници /УН/ № 001474/18.10.2005 г., за наследници на Г. И. С. са посочени: 1. И. Г. Г. – дъщеря; 02. Н. Г. Ш. – дъщеря, починала на 05.12.2002 г.; 02.01. Ц. Е. Ш. – син; 03. С. Г. И. – син. От представено по делото от адв. Н. УН № 2157/08.10.2014 г. е видно, че Г. И. С. е оставил наследници по закон, както следва: 1. С. Г. И. – син; 2. И. Г. Г. – дъщеря, починала на 18.08.2006 г.; 2.1. С. Д. С.; 2.2. П. Д. В.; 3. Н. Г. Ш. – дъщеря, починала на 05.12.2002 г.; 3.1. Ц. Е. Ш. – син.

Съобразно текста на разпоредбата на чл. 153, ал. 1 от АПК, Страни по оспорване на ИАА са оспорващият, органът, издал административния акт, както и всички заинтересовани лица. Безспорно в процесния случай, заповед № РД-15-025/17.02.2014 г. на Областен управител на Област С. е ИАА. Оттук следва, че страни по делото са лицата, засегнати от правния спор - от съществуването или несъществуването на спорното право, административният орган и лицата, които се ползват от акта, т.е. това са субектите, чието процесуално участие е необходимо и достатъчно за решаване на административноправния спор /Коментар на АПК от 2006 г. стр. 312/. В закона не е дадена легална дефиниция на понятието „заинтересовани страни“, поради което неговото съдържание следва да се извлече от общата норма на чл. 15, ал. 1 от АПК, която определя страните в административния процес въобще. Съобразно цитираната норма, страни в административния процес могат да бъдат административният орган, прокурорът и всеки гражданин или организация, чиито права, свободи или законни интереси са или биха били засегнати от административния акт или от съдебното решение или за които те биха породили права или задължения. Следователно заинтересовани страни в съдебното производство биха били лицата, засегнати от съдебното решение. /В този смисъл Определение № 10590 от 01.11.2007 г. по АД № 8519/2007 г., 5 чл. състав на ВАС/ В случая заповед № РД-15-025/17.02.2014 г. на Областен управител на Област С., с която е одобрен план на новообразуваните имоти за обекти в землището на [населено място], район „Нови Искър“, Столична община, и

се твърди, че в нея не е отразен имот № 5956.89, находящ се в местността „К.“, [населено място], район „Нови Искър“ на наследниците на Г. И. С., за който имот се твърди, че с решение № 4000/15.07.1994 г. на Поземлена комисия „Нови Искър“, е възстановено правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари граници на наследниците на Г. И. С., води до придобиване качеството „заинтересована страна“ на всички тези лица - наследници при участие в процеса.

В административния процес, съгласно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 от АПК, съдът е задължен служебно да конституира страните. Разглеждането на правен спор без участието на надлежна страна, доколкото има значение за спорното материално правоотношение, отчитайки действието на конститутивните съдебни решения, съобразно чл. 177, ал. 1 от АПК, внася несигурност и неяснота по отношение на реализираната защита. Ето защо, конституирането на надлежните страни в съдебния административен процес представлява задължителна процесуална предпоставка по допустимостта на производството. / В този смисъл Решение № 15520 от 18.12.2014 г. по адм. д. № 8847/2014 г., VI отд. на ВАС/.

На следващо място, по делото е приложено пълномощно от Ц. Е. Ш. и С. Г. И., с което упълномощават адв. О. Н. Н. да ги представлява по дело № 21745/2014 г. по описа на СРС, 38 състав. Пълномощното обаче не е подписано от С. Г. И. и същият е задраскан, а навсякъде по делото, във всички съдебни заседания, С. И. е представляван от адв. Н.. В кориците на делото не се съдържа пълномощно от жалбоподателя И., с което се упълномощава адв. Н. да го представлява по делото пред СРС.

С оглед изложеното, се налага отмяна на обжалваното решение, тъй като в производството пред СРС не са конституирани всички заинтересовани страни, доказателства в която връзка са налице. Последното обстоятелство, представлява съществено нарушение на процесуалните правила, което не може да бъде отстранено в хода на касационното производство пред настоящия съд.

Допуснатите нарушения следва да се преодолеят при ново разглеждане на делото от друг състав на същия съд. При новото разглеждане, СРС следва да се съобрази със задължителните указания на касационната инстанция по тълкуването и прилагането на закона, като конституира надлежните страни в производството.

При постановяване на решение по същество, новият състав на СРС следва да се произнесе и за разноските за водене на делото и пред настоящата касационна инстанция.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 21.01.2014 г. по гр. д. № 5462/2012 г. на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.